

melyek csak a mai ifjúságban találhatók meg, melyeknek azonban jórésztben a szülői ház az oka, s arról a sok céltalan és helytelen igénybevételről, amit a társadalom ünnepek, egyesületek, szereplések stb. számára az ifjúságtól elvár. A gondolatokban és megfigyelésekben gazdag előadást az egybegyűlt pedagógusok mindvégig nagy helyesléssel és egyetértéssel fogadták.

Csoportalakítás a német nyelvi tanításban címen adott elő *Krammer Jenő dr.* a gimnáziumi III. osztályt két csoportra osztó miniszteri rendelettel kapcsolatban felmerülő gondolatokról. Ez a csoportbaosztás kísérlet és így tulajdonképpen csak öt év múlva, a VIII. o. végén lehet majd róla végleges ítéletet mondani. Színmagyar vidéken a kezdőkre és haladókra osztás gyakorlatilag annyit jelent, hogy a jobbképességeket és gyengébbtehetségűeket választjuk szét. Ezzel kapcsolatban persze tantervi kérdések merülnek fel, pontosan meg kellene állapítani, mi a német nyelv középiskolai célkitűzése és tananyaga a haladó és kezdő fokon. Nevelői szempontból főleg a közepesek körül támadhatnak aggodalmak. Azok a közepesek ugyanis, akik a gyengébbek csoportjába kerülnek, nyilvánvalóan hátrányban van azokkal szemben, akiket a jobbakhoz osztottunk be. Amennyiben ez a csoportraosztás az egész középiskolai tanulmányi időre szól, könnyen megtörténhetik, hogy az esetleg átmenetileg gyengébbnek mutakozó közepeszt eleve elzárjuk a lendületesebb munka és az előretérés örömeitől. Nagy felelősség már a harmadik osztályban eldönteni, kik tartoznak a jobbak és kik a rosszabbak csoportjához, különösen akkor, amikor az egyik csoportból a másikba való átjutás gyakorlatilag nehezen valósítható meg. Mivel pedig a csoportraosztás a létszámcsökkentés szempontjából nemcsak kívánatos, hanem szükséges is, a leghelye-

sebb csoportra osztási elv az lenné, ha két körülbelül egyenlő összetételű tanfolyamra bontanánk az osztályt, így a tantervi követelmények is azonosak maradhatnának, mindenütt meglennének a kezdeményezőbb kedvű jötehetségűek, az osztály gerincét alkotó közepesek és néhány gyengébb tanuló, a két csoport között nemes verseny fejlődhetnék ki és a munkamenet a kisebb létszám folytán fokozódhatnék és a kívánt eredmény sem maradna el.

A március 7-én tartott szakülésen elősőknek *Tettamanti Béla* egyetemi c. ny. rk. tanár adott elő „Szókincs és nyelvtanítás” címen. Nyilvánvaló, hogy az eredményes nyelvtanuláshoz ismernünk kellene azt a szókincset, amelyet nemcsak el kell sajátítatnunk, hanem meg is kell tartanunk. A feladat tehát kettős: a legszükségesebb szókincs megállapítása és ébrentartásának módja. Az előadó ezúttal a kérdés első részével foglalkozott s bemutatta milyen szempontok szerint állította össze a legközelebb megjelenő szókincs szótárát. Fogalomkörökbe osztva nemcsak szavakat, hanem az azokkal kapcsolatos legegyszerűbb szólamokat is felvette és igyekezett megállapítani azt a szókincset, amelyre a művelt átlagembernek az idegen nyelvben szüksége van. A második előadást *Szűcs Lajos* kegyesrendi gimnáziumi tanár tartotta: *Hogyan álljunk a koncentrációval?* ... Rosszul címmel. Igen ügyes gyakorlati példák-
kal világította meg az előadó a koncentráció helyes értelmezését és sorra vizsgálta, miképpen áll annak ügye a tananyagban, a tanárban és a tanulóban. Fejtegetései nagyon elmeindítóak voltak és élénk, színvonalas hozzászólásokra ösztönözték a hallgatóságot.

Magyar hét. Néhány héttel ezelőtt nap-nap után olvastuk a riasztó híreket: a hatalmas kiterjedésű belvizek pusztítása mellett megáradt folyóink is

újabb pusztítással fenyegetik a magyar földet. Azóta szomorú valóságként tudjuk, hogy bármily erőfeszítéssel is küzdött az ország népe a jeges áradat ellen, az elemek ereje több helyen felülmulta az ember által emelt gátakat és ismét sok-sok magyar család vált hajléktalanná, sok ezer hold föld termékkellenné.

Az elmúlt évben már bebizonyította a magyar ifjúság, hogy önzetlen áldozatkészséggel tud eleget tenni szociális kötelességének. Az árvízkarosultak felsegélyezésére irányuló mozgalomból igazi szociális lelkiülettel, a szenvedők iránti szeretetteljes segítő készséggel vette ki részét a diákság is.

A *budapesti Szt. Margit leánygimnázium* tanulói pl. *magyar hetet* tartottak. „Ezen a héten becsületesbevéző kötelességként áldozatokkal gyűjtötték a filléreket, hogy érzékeny kis lemondásokból épüljön fel újra egy sokgyermekes árvízujtotta család hajléka.” Csak munkával megszerzett vagy önkéntes lemondás által megtakarított fillérekkel illet hozzájárulni a házépítéshez. Ezért egy héten át a „kényes kislányok” résztvettek a házimunkában: takarítottak, törülgettek, mosogattak, cipőt tisztítottak, harisnyát javítottak, ruhát foltoztak, stb. Másrészt nem vásároltak illatszert, nyálkáságot, nem használtak villamost, felvonót, nem jártak fodrászhoz, moziba, színházba. Egyik osztály megrajzolta az elképzelt házat s annak minden tégláját, alkatrészét megváltotta.

E munka eredményeként épült fel egy kilenc gyermekes szegény ember hajléka, melyben még a legkisebb gyermek „bölcsőjéről is gondoskodott a testvéri szeretet.”

Kormányzó Urunk felhívására ebben az évben is megindult a felsegélyezési akció, Újra sok magyar család szorult rá a társadalmi-segítő készségére, ezért ismét szükség van a magyar diákság önzetlen munkával gyűjtött filléreire is.

Hisszük, hogy iskoláink ifjúsága — a fenti példához hasonlóan — ezidén is ki fogja venni részét a segítő munkából.

Sz. Z.

A pozsonyi diákok szavalóversenye. Most érkezett hozzánk a hír, hogy március elején a pozsonyi magyar gimnázium és tanítóképző ifjúságának, Arany János és Móricz Zsigmond önképzőköre magarangú és élvezetes szavalóversenyt rendezett. Két-év óta — mióta ezeket a versenyeket rendezik — észrevehető az ifjúság mélyebb érdeklődése a költészet iránt. A szavalóverseny díszes közönség előtt zajlott le a Katolikus Kör nagytermében. Ott volt a közönség soraiban a Szlovákiai Magyar Párt kultúrképviselője, a Szülői Tanács elnöke, a Segítő Egyesület elnöke, a magyar internátusok vezetője és az egész tanári kar. A szavalóverseny feltételei a következők voltak: minden versenyző előadta Kosztolányi Dezső: Európa c. versét és egy saját maga választotta magyar költő szerzeményét. Tizenhárom versenyző jelentkezett, akik sorsolás útján megállapított sorrendben adták elő: A verseny feltételei: a helyes magyar beszéd, szabatos, művészi előadás. Hattagú zsüri pontozta a versenyzők teljesítményét és egyhangú döntést hozott. Az első díjat (100 szlovák korona = 16.P 66 f) egy gimnáziumi negyedikes lány, Mungyer Gertrud, a nagyszombati magyar párt titkárnak leánya kapta. Ezenkívül még öt díjat osztottak ki (pénz és könyvjutalommal), amelyet Fülöp Gabriella IV. o. tanítóképzős növendék, Gazdag Imre V. o. t. Fizély Judit VIII. o. t., Tankovits József, IV. tkp. növ. és Raab Mihály, VIII. o. tanulók kapták. Igen figyelemreméltó, hogy a kitüntettek fele lánytanuló.

Ezt a szavalóversenyt a mi középiskoláinkban is jó lenne meghonosítani, mert — sajnos — hazai növendékeink között igen-igen kevés az előadó, jó